

Золота медаль національної музичної академії Миколи Лисенка у Львові, як би найвища оцінка цієї інституції, була 11 жовтня 2002 дана видатному українському композитору, народному митцеві Україні Миколі Колессію. Лауреат, котрий вчився на переломі двадцятьох і тридцятьох років 20 століття композицію у Празі під Вітезславом Новаком, був на офіційному виступі окрім інших привітаній / (на офіційному виступі окрім інших його привітань) музикознавцем Петром Х. Каліною представником музичних знавців з Брно.

За чеське привітання приємно несподіваний композитор вельми подякував чудовою чеською мовою. В офіційній промові, котра наслідувала, Микола Філаретович не забув поговорити про свій сердечний зв'язок к Чеській землі : „про це що у мене є, я дуже вдячний чеській музичній культурі. *Хай живе чеська музика, хай живе чеський народ!*“

на неофіційній частині святкового пополудні потім лауреат заспівав пісню *О Велвари, де моє толари*, розмовляв про це, якщо він рад, що навчався щойно у Празі а у Вієні як черга його галицьких колегів, і проголосив, що Прагу вважає своїм другим рідним містом. Далі Микола Колесса пригадав зустріч зі своїм празьким вчителем Вітезславом Новаком, зі своїми молодшими сполукласниками Александром Моизесем та Едуардом Сухоєм навіть також зустріч з Леошем Яначком. Разом з тим композитор зітхнув за тим, що ані один з цих, що знав у Чеськословенській республіці, нажаль не є між живими вже багато років. Микола Філаретович у цьому році у грудні доживає у незвичайній психічній і фізичній свіжості 99 років. Пане Колессо, многая літа!

Daniela Boháčová